

Van ochtendmist tot sterrennacht

Willem Hendrik de Beaufort kocht in 1807 het landgoed Den Treek. Toen zijn kleinzoon Johannes de Beaufort in 1870 trouwde met Cornelia van Asch van Wijck, werd het landgoed Henschoten aan het familiebezit toegevoegd. Het complete gebied is sindsdien altijd in bezit van de familie gebleven. De nazaten van Willem Hendrik, verenigd in NV Den Treek Henschoten, zijn tegenwoordig eigenaar van het natuurterrein dat 2200 hectare beslaat. Daarvan wordt sinds 1949 iets meer dan 4 hectare aan de NTKC verpacht.

Terrein Den Treek, Leusden

Minitentjes van bikepackers, flinke familietenten, caravans, hangmatten, tarps – Den Treek bij Leusden is een ideale plek voor alle vormen en maten van NTKC-kamperen. En NTKC-kampeers! Het terrein is een doolhof van paadjes en plekjes en dat maakt het mogelijk om lekker op jezelf een beetje achteraf te staan of juist op een plekje aan het grote veld, in het zicht van vriendjes en vriendinnetjes. Daarnaast beschikt Den Treek over meer dan voldoende flinke bomen waaraan bushcrafters hun hangmatten en tarps kunnen bevestigen.

Tekst Eli Vlessing, foto's Albert Fien, Gregor Servais, Eli Vlessing

Ochtend

Je hoeft niet eens zo heel vroeg op te staan om de eerste zonnestralen door de laaghangende mist te zien prikken. Een mooi moment voor een ochtendwandeling in de omgeving. Het gebied is populair bij wandelaars en zeker ook bij fietsers. De beheerder heeft er bovendien twee uitdagende mountainbikeroutes* uitgezet. Bij terugkeer op het terrein is het, ondanks het vroege uur, al aardig druk in de kampvuurkuil. Rondom een klein vuurtje scharrelen kinderen met takjes, stokken en een zak marshmallows. Daarnaast zit Jort, fervent liefhebber van het buitenleven, druk bezig om met een stok, een touw en wat houtjes door middel van wrijving vuur te maken. Een paar keer kantelt zijn installatie en schiet het draaihout weg, maar het

lukt: uit het plukje droog gras kringelt rook omhoog en schieten er een paar kleine vlammetjes naar boven. Vuur gemaakt, zonder aansteker, lucifers, aanmaakblokjes of een gasfles! De verzamelde kinderen hebben ademloos toegekeken – nog niet helemaal overtuigd van het nut van deze techniek maar wel zeer onder de indruk van Jorts doorzettingsvermogen en het resultaat. En nu gaat alle aandacht weer naar de marshmallows.

Een tevreden moeder, uitgeslapen met een kop verse koffie, ziet het tafereel vanaf de buitenring aan. 'Ha ha, nee niet allemaal: vier zijn mijn kinderen, de rest zijn ze hier op het terrein tegengekomen. Ze vermaken zich prima de hele dag en met die vroeg invallende duisternis, kunnen ze in het

Aantal overnachtingen	< 16 jaar	16 jaar en ouder	totaal	% van alle terreinen samen
2020/2021	686	3.961	4.647	6,4%
2019/2020	424	2.201	2.625	5,2%
2018/2019	567	2.769	3.336	6,7%
2017/2018	498	2.614	3.112	5,5%
2016/2017	633	2.560	3.193	6,1%

(bron: Jaarverslagen NTKC)

schemerdonker nog een tijdje met hun hoofdlampjes rondrennen. Superspannend natuurlijk want opeens lopen ze in het stikdonker door een bos! Dit terrein en de hele NTKC-aanpak van simpele middelen, niet je auto naast de tent, geen electra, geen georganiseerd vermaak en zo, dat werkt prima. Ze vinden elkaar vanzelf en kunnen hier alle kanten op.' De geur van verbrande suiker trekt opeens de aandacht. Mama moet komen want marshmallows roosteren is toch lastiger dan het lijkt ...

Middag

Naast een caravan staan twee glimmende e-bikes keurig parallel geparkeerd. 'Vroeger fietste ik nooit meer dan strikt noodzakelijk. En een e-bike? Echt niet! Maar ja, op een goed moment stap je over je bezwaren en vooroordelen heen en ga je toch eens op zo'n electrisch ding zitten. Proefritje, meer niet. Nou ja, lang verhaal kort: we hebben er nu 2. Den Treek is voor ons niet te ver rijden en eenmaal hier doen we verder alles op de fiets. Ik bedoel: op de e-bike ... ik moet nog wennen!'

Jesse (bijna 3) en zijn ouders kamperen hier graag. 'Het is voor ons echt een ontdekking geweest, dat mag je best weten. We hadden geen idee dat zoiets bestond in Nederland. Twee jaar geleden hoorden we over de NTKC van vrienden die net als wij, graag naar buiten gaan en van eenvoudig kamperen houden. Dat is iets wat we nu al op hem willen overdragen en dus zijn we toen lid geworden. Ook bij een beetje minder weer, of zoals nu als het wat donkerder

Hoe bevalt het de eerste keer op Den Treek?

Marco en Miranda, 1e jaars NTKC'ers

'Dat was eind oktober vorig jaar. Ook de eerste keer met de caravan! Toen we aankwamen, was het wel wat donkerder dan vooraf bedacht, maar gelukkig konden we vrij eenvoudig een plekje vinden. Een aardige buurman hielp mee om de caravan op de plaats te duwen en toen konden de pootjes worden uitgedraaid. En dan zien we morgenochtend wel waar we nu zijn beland, zeiden we tegen elkaar. De volgende ochtend bleken we bij een prachtig heideveld te staan. Door de mistige spinnenwebben zag het er allemaal heel mooi en mystiek uit.

Na een frisse koude ochtend-douche, bleek dat warm douchen ook gewoon mogelijk was. Even op het knopje van de afgeplakte muntenautomaat drukken. Dát had de goedgegemuste kampmeester er niet bij verteld tijdens de inschrijving! 's Avonds genoten (bijna) alle kampeers van de vele lichtjes die over het heideveld heen dansten – kinderen die in het donker met hoofdlampjes op nog aan het spelen waren. Wat een plezier hadden ze met elkaar! Een prachtig terrein met voldoende ruimte en privacy op elk plekje: dat is nu precies wat ons zo bevalt aan kamperen op de NTKC-terreinen, zowel met tent als met caravan.'

en kouder is, gaan we eropuit. Den Treek is voor ons goed bereikbaar en het is voor kinderen echt een paradijs.'

Twee senioren komen aangewandeld bij het toiletgebouw. Blijkbaar nog nieuw, in elk geval op Den Treek, want ze bestuderen langdurig de plattegrond. Al om zich heen wijzend en kijkend oriënteren ze zich. Als ze doorlopen, gaat zij bij de toiletten naar binnen. Hij loopt door naar de volgende deur en gaat daar naar binnen. Niet veel later komt hij weer naar buiten en loopt terug naar de eerste deur, zijn vrouw achterna. Door een gesloten toiletdeur vindt een gedempt gesprek plaats. 'Nee, ik moet ook hier, iedereen moet hier ... Nee, alleen wastafels en douches ... Ja, ook voor iedereen denk ik ... Dat maakt niet meer uit, er is geen verschil ... Het is community piesen geworden ... Ja, ik moet daar ook nog wel even aan wennen'

Avond

Het wordt in deze tijd van het jaar vroeg donker op Den Treek. De kampeers trekken naar de kampvuurkuil waar het met winterjassen en wollen mutsen rondom het vuur goed uit te houden is. Op verschillende plaatsen op het terrein wordt gekookt en de geur van warme soep waait voorbij. Op een donker paadje danst een rijtje dwaallichtjes door de avond. Als ze dichterbij komen lijken het even gewoon kinderen met hoofdlampjes – maar dat is schijn. 'Wij zijn aliens' roepen er een paar stoer. Maar de duisternis en de afkoeling hebben de kleinsten toch wat minder enthousiast gemaakt. Of ze hebben gewoon honger en willen nu wel weer terug naar 'de grote tent'. Al snel daalt de rust neer over Den Treek. Na het eten gaan we nog even naar het grote veld om op deze koude, maan- en wolkenloze avond naar de sterren te kijken. Zelfs de aliens zijn er stil van. <

